

Kaf Dağı'nın Ardındaki Mutluluk

Biz, inatla Kaf Dağı'nın arkasından mutluluğun gelmesini beklersek, diğer bir deyişle mutluluğun orada olduğunu zannedersek, daha çok bekler ve yanılırız. Çünkü mutluluk, hemen yanı başımızda!

Erol AFŞİN

www.erolafsin.net
eafsin@hotmail.com

İnsanlığın yaratılışından beri insanların nasıl mutlu olabileceğine dair çok şey yazıldı, çok şey söylendi... Günümüzde hâlâ bu konuda eserler verilmekte, tartışmalar, konferanslar ve paneller düzenlenmektedir. Amaç, bütün insanlığın mutluluğa kavuşabilmesidir...

Peki, mutluluğun şu şu yollarla olacağını iddia edenler, çok mu mutlular? Hayır, ama onlar diğerlerine göre daha mutludurlar... Mutluluk, kimi şarkılarda duyduğumuz gibi Kaf Dağı'nın arkasında değil, kimi filmlerde gördüğümüz gibi parada da değil... Mutluluk bakabildiğin ve görebildiğin her şeyde bir güzellik görmektir! Sabahleyin evden çıkarken bahçede açan çiçeği görüp sevinmek ya da çiçeğin solduğunu görüp üzülme de bir mutluluktur. Kalp solgun çiçeğe ağlar, bu da bir mutluluktur; demek ki o solan çiçeğin kendisi için bir değeri vardır! **Mutluluk, insanların veya maddelerin fiziksel görünümüyle elde edilebilecek bir şey değildir! İnsanoğlu madde değildir ki, mutluluk da madde olsun...** Mutluluk ne olursa olsun, olumlu düşündürmektir. Güzel görmektir, güzel düşündürmektir. O anki durum kötü de olabilir, ama her şeye rağmen olumlu düşündürmektir mutluluk...

Sonbaharda bulutların bir araya gelip birden gök gürültüleri çıkarması ve şimşeklerin çakması da bir mutluluktur; "gökten rahmet yağıyor" diye yorumlanabilir...

Bu, bakış açısına göre değişen bir mutluluk örneğidir; kimisine göre yağmurun yağması felaket, kimisine göre de mutluluktur. Ancak mutluluk herkes için vardır, yeter ki yakalamayı bilelim. Herkesin bahçesinde çiçek açar, kimisi onu görüp tebessümler saçarak etrafına, kimisi ise umursamadan yoluna devam eder. Aynı imkânlar herkesin elinde, buradan yola çıkarak, anlaşılıyor ki; mutluluk, sadece kendisini isteyenlerin yanındadır!

Geçmişe baktığımız zaman, beton yığınları arasında kaybolmuş yılları görüyoruz! Bizden sonra geleceklere bir parça toprak bırakmamız lazım ki, onlar da mutluluğun bu yüzünü görebilsinler... **Mutluluk bazen bir kelebeğin kanat çırpışında, bazen bir çocuğun gülümsemesinde, bazen bir gök gürültüsünde, bazen kuşun ötmesindedir.** Ama hayatın her yerinde mutluluk kıvılcıkları uçuşmaktadır. Biz, inatla Kaf Dağı'nın arkasından mutluluğun gelmesini beklersek, diğer bir deyişle mutluluğun orada olduğunu zannedersek, daha çok bekler ve yanılırız. Çünkü mutluluk, hemen yanı başımızda!

Sorunlar var, borçlar bir adam boyu vs. vs. bir sürü dert arasında mutlu mu olacağız? Evet, dünya kadar sıkıntı içinde olabiliriz, bunları boş verelim demiyoruz elbette ama kendimizi harap etmenin de hiçbir anlamı yoktur. Sonuçta sağlığımızdan olmak da var. O yüzden bütün sıkıntıların üzerine sabırla gitmek de bir mutluluktur. Elbette bir şekilde o sıkıntıdan kurtulacaksınız, bunun için de hayattan el çekmemek lazım ki, bu

sıkıntılardan da kurtulabilelim.

Bazen karıncaların çalışmasını izlemek de mutluluktur. Bakıyorsunuz bir şeyler taşıyorlar, uzun uzun bir kuyruk... Nereye gidiyor bu kuyruğun sonu? Neden çalışıyorlar böyle? Kışın, hep birlikte sıcacık yuvalarında topladıklarını paylaşmak için çalışıyorlar. Karıncalarda şöyle bir özellik de vardır; bir arkadaşını bir şeyi taşıırken düşerse, diğer karınca hemen yardımına koşmuş ve birlikte yaparlarmış işi... Yine başka bir örnek; bir kuş eğer sürüde uçarken düşerse, hemen onunla birlikte başka bir kuş daha aşağı inermiş ve arkadaşının yanında beklemiş! Ya iyileşene kadar başında beklemiş ve beraber giderlermiş ya da arkadaşının hayata gözlerini yumduğundan tam emin olduktan sonra tek başına uçuşuna devam edermiş. Bir başka güzellik de şudur; hiç kuş sürülerine dikkat ettiniz mi? "V" şeklinde uçarlar. Bunun sebebi öndeki kuşlar uçarken oluşan hava ile arkadan gelen kuşlar daha az enerji harcayarak, tek başına kat edecekleri mesafeyi; sürü halinde iken iki katına çıkarırlarmış! Ayrıca en önde giden kuş yorulduktan sonra bir diğeri önderlik ederek uçmaya devam ederlermiş. Böylece birbirlerinin çok fazla yorulmasını da önlerlermiş.

Bunlar kimine göre bir mutluluktur, insanlara birer örnektir. İnsan toplumsal bir varlıktır, tek başına yaşayamaz. Öyleyse hepimiz birbirimize sıkıca kenetleneceğiz ki, sıkıntılar uzaklaşsın ve biz gerçek mutluluğu görebilelim.